

1918-01-10

SENDER

Johannes Buchholtz

RECIPIENT

Axel Salto

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Forslaget om udveksling af digte med
Elskovskunsten var fremsat i hans
brev til Axel Salto 19.11.1917.

Sender's location:

Struer

Recipient's location:

Frederiksberg

Archive:

Poul Uttenreitters papirer. Det
Kongelige Bibliotek, Tilg. 634.

TRANSCRIPTION

Struer 10/1 18

Hr.

Axel Salto!

Her er det ene Digt. Det andet skal følge.

Jeg ærgrede mig lidt over den Handel jeg fik i Stand. Det gik forsent op for
mig, at De jo knap nok havde frie Hænder. Efter at jeg havde foræret
Klingen et Digt vilde De maaske nødtigt sige Nej til mit Forslag. Men sket
er sket. Jeg ser ingen god Udvej nu.

Uttenreitter har lovet at jeg skulde faa Klingen regelmæssig tilsendt. Det
har jeg ikke faaet. Det er en Ting for sig, og jeg nævner den for en Ordens
Skyld. Jeg har kun faaet Nr 1 og Nr 2. Men af Nr 2 vil jeg gerne have et
Ekspl til, der bedes sendt paa p.O.

Det andet Digt er omtrent færdigt

Med venlig hilsen

Deres ærbødige

Johs. Buchholtz

OMTALTE VÆRKER

VEJEN TIL HELVEDE

En lille græs Kik,
en gammel sniger Hry
paa fire skavs Ben,
Hvorne som Ølenskælder
fæde, fæmde, ridske,
Ryggen smaltbort
som en dæmpe Tæppe,
hvorpaa Hendselstet —
denns vils vade Læs —
hang til Tæring.
Saadan var Herten.

En søn stædig Dvæle
eller Alke eller Kone
med klæbte Hinder,
delfinde af Amshæved,
fyldt af unge Lopper.
Omkomme Hjul,
der rulle som Herdskæber.
Se det var Vognen,
der fulgte Herten,
den lille græs Kik,
som en ond Skæbne.

En råk forst Kik
— et Øllad paa Ben —
med Pisk i sin Hand
og Træstok i Særlers.
Næsten som en Agrok,
dog mere Væ og græs
En råk Cjær i Kæden.
Der har De Kæden,
som sad paa Bæken
med Piken i Handen.
Hvorne havde han ikke.

Græstj og Ruk
foran paa Væstern.
Kæden en Kæde i Kæde.
Folk var smik til slænger.
Hog, gamle Læron,
lak for De Kæde op,
kæde en til Hævede!
lad mig tre Mændene!
eller Næstene eller Riser.
De to var Herten.
Alle var de skæbne.

De ser, råk Kik,
en fæde Tæppebøg.
Den er til Dag.
Hvorne da kære en til Hævede.
Før Tæppe remmer den,
vi fik ikke brugt den,
mig og mine Dæmpe,
kæde der blev lukket.
Kæde nu De Kæde,
kæde til hede Hævede,
men først til Længelst!

Blir det da aldrig Nat?
maade den græs Kik.
Blir det da aldrig Nat?
Friskehed til fæstestæbeligt.
Det er smilende Smat,
Smat for min Alderdom,
smilende den lille Hry,
lagde mig bedre frem
Hvorne fik den aldrig.
Kæden her i dens Bilet.
Først Kæden er mange.

Blir det da aldrig Nat?
Kommer jeg aldrig hjem?
Læs er min Bagherude.
Nu er vi jo paa Længelst.
Kæde til Alderdom?
Der ligger Hævede!
Læs nu den gamle Kik,
læs, det fædende Dyr!
Saadan deng Dvæmpe.
Kæden vandre Vognen.
Hvorne var Herten Vorherre.

Atter paa Vesterbøg,
hvorne Sid gaae aldrig ned.
Der fæde den lille Kik
lige ud for Friskolæstet.
Ned mig den råk Kik,
vred sine Hænder,
rullede den Hæved op,
spækket den skæbne Bag.
Hvad skilde hun gøre?
Hvorne had en Fædelske,
hvorne Hævedet i Vognen.

Saa kom den gode Nat
til den lille græs Hry.
Den gode lang Næ.
Men nu de stakkele efterlevende?
Hvorne yder Kæden,
som maade en Forme!
Hvorne yder Dæmpe,
(Og Oksne var som Rager?)
De fæde deres Lægge.
Hvorne yder Herten,
den smage spædelst?
Hvorne maade aldrig Hævede,
Hvorne Bædelst.

Struer 10/1 18

Hr.

Axel Salto !

Her er det ene digt. det andet
skal følge.

Jeg begære mig lidt over den
handel jeg fik i stand. det gik
forrest op for mig, at de jo kun
nok havde frie hænder. Efter at
jeg havde foreslået klunget et dikt
vilde de måske nokigt sige Nej
til mit Forslag. Men sket
er sket. Jeg ser mig god
Udvej m.

Wunderbar how langt at jeg skulde faa
Klingen regelmæssig tilsendt. Det har jeg ikke
faaet. Det er en Ting for sig. og jeg naaer
den for en Ordens Skyld. Jeg har kun
faaet Nr 1 og Nr 2. Men af Nr 2 vil jeg
gerne have et Eksepl til, der bedst sendt Jon
P. O.

Det andet digt er antagelig for digt
Med venlig hilsen
Hus erbedlige
Johs. Brattin